

BULETIN INFORMATIV

Nr.
325

10
Iulie
2026

PUNCT.
ȘI DE LA CAPĂȚ

SUPERLIGA
UTA, CAMPIONA
PLAY-OUT-ULUI

SUPERLIGA
FCSB ȘI-A SALVAT
SEZONUL LA BARAJ

SUPERLIGA
OȚELUL, ECHIPA
SPECTACOL

PE ATLANTIC
CU CLASA A III-A (3)

EDITORIAL

Zile fierbinți

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Sunt absolut convins că veți fi cu toții de acord cu mine, dacă afirm că vacanța (a se citi "pauza competițională"), a fost o perioadă care a trecut extrem de repede. Sunt sigur că nu mă înșel în astfel de considerații. Așa cum sunt la fel de convins că fanii fotbalului românesc, în totalitate, abia așteaptă începerea sezonului 2026-2027. Iar acest fapt se va petrece peste câteva zile doar. Va fi realitate!

Mai întâi, duminică, 12 iulie, se va juca Supercupa României, între deținătoarea titlului și a Cupei, Universitatea Craiova, și vicecampiona, dar și finalista din Cupa României, Universitatea Cluj. Meciul va fi pe stadionul "Ion Oblemenco" din Bănie. O partidă cu miză deosebită, un meci al

orgoliilor și al ambiției sportive care va garanta, cred, spectacolul!

Altfel, Campionatul Național SuperLiga României va debuta peste exact șapte zile, vineri, 17 iulie, odată cu partida dintre FC Voluntari și FC Botoșani, iar ora meciului, 18.30, va fi și momentul în care va pleca la drum cel de-al 109-lea sezon al acestei competiții, cea mai importantă, cea mai îndrăgită și cea mai frumoasă din istoria fotbalului nostru.

Va fi un campionat dens, lung chiar, iar aceste prime săptămâni, ba chiar luni de zile, vor fi destul de aglomerate, dacă ne gândim că patru dintre cele 16 competitoare vor fi angajate și în jocurile din cupele europene. Le reamintesc aici.

Universitatea Craiova, care a și evoluat deja, miercuri, 8 iulie, în prima manșă a turului întâi preliminar din UEFA Champions League, în Ungaria, pe teren neutru, în compania celor de la ML Vitebsk (Belarus), Universitatea Cluj, care a început sezonul din UEFA Europa League de această dată, tot pe un teren neutru, în Polonia, joi, 9 iulie, în același prim tur al competiției, în compania ucrainenilor de la Dinamo Kiev, iar CFR 1907 Cluj și FCSB vor intra și ele în "focuri", din turul doi preliminar al UEFA Conference League.

Să le ținem pumnii strânși tuturor, și să sperăm că toate ambasadoarele noastre, ale Superligii României, își vor atinge obiectivele, iar în toamnă vom avea patru echipe calificate în grupele principale ale competițiilor europene! De ce nu?

Așadar, baftă tuturor!

FEATURE

SUPERLIGA

UTA, campioana play-out-ului

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

UTA Arad a terminat pe poziția a șaptea a clasamentului general în sezonul 2025 – 2026 al SuperLigii României și prima din play-out. Din păcate, parcursul bun al echipei antrenate de **Adrian Mihalcea** nu a încununat cu o prezență în cupele europene din cauza unor probleme organizatorice.

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniste vă prezintă lista completă a celor care au evoluat pentru echipa arădeană în acest sezon competițional.

PORTARI	Gorcea Andrei Cristian – 23 meciuri
Iliev Dejan – 14 meciuri	Tordai Ors Gyorgy Árpád – 3 meciuri
APĂRĂTORI	Padula Andrea – 20 meciuri
Benga Alexandru Constantin – 25 meciuri, două goluri	Țuțu Mark – 33 meciuri, două pase decisive
Pospelov Dmytro – 31 meciuri, 7 goluri	Poulolo Florent Grégoire – 33 meciuri, un gol
Alomerović Din – 33 meciuri, două goluri, 4 pase decisive	Vlăsceanu Laurențiu Constantin – 4 meciuri
Iacob Flavius – 30 meciuri, două goluri, o pasă decisivă	Stolnik Marko – 6 meciuri
MIJLOCAȘI	
Van Durmen Benjamin – 31 meciuri, un gol, o pasă decisivă	Mino Sota – 25 meciuri
Popescu Ovidiu Marian – 15 meciuri	Mihai Luca Alessandro – 15 meciuri, un gol, o pasă decisivă
Țăroi Denis Alberto Ionuț – 16 meciuri	Odada Richard – 20 meciuri, două goluri, o pasă decisivă
Roman Alin – 37 meciuri, 6 goluri, 14 pase decisive	Gojkovic Luka – 5 meciuri
Hrezdac Denis Lucian – 32 meciuri	Ile Denis Lucian – două meciuri
ATACANȚI	
Tziosis Marinos – 28 meciuri, două goluri, două pase decisive	Barbu David Andrei – 17 meciuri, două goluri
Costache Ionuț Valentin – 27 meciuri, 9 goluri, 3 pase decisive	Dragoș Adrian Cristian – un meci
Zsóri Dániel – 6 meciuri, un gol	Ndon Ime Udo – un meci
Abdallah Hakim Djamel – 32 meciuri, 6 goluri, 3 pase decisive	Ciubăncan David Bogdan – 3 meciuri
Coman Marius Cătălin – 29 meciuri, 8 goluri, două pase decisive	Tolcea Andrei Mihai – un meci
ANTRENOR	
Mihalcea Adrian Dumitru – 39 meciuri, 16 victorii, 12 egaluri, 11 înfrângeri	

FEATURE

SUPERLIGA

FCSB și-a salvat sezonul la baraj

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

Pentru prima dată în istoria sistemului play-off și play-out, **FCSB** a ratat calificarea în primele șase, a terminat pe poziția a opta a clasamentului general în sezonul 2025 – 2026 al **SuperLigii României** și a doua din play-out. Campioana ediției trecute și-a salvat însă sezonul, reușind, după două meciuri de baraj, să obțină dreptul de participare în **UEFA Conference League**.

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniste vă prezintă lista completă a celor care au evoluat pentru roș-albaștri în acest sezon competițional.

PORTARI	Zima Lukas – 4 meciuri
Târnovanu Ștefan – 24 meciuri	Popa Matei Alexandru – 13 meciuri
APĂRĂTORI	Radunović Risto – 30 meciuri, 4 pase decisive
Graovac Daniel – 20 meciuri	Pantea Grigoraș Alexandru – 23 meciuri, două pase decisive
Kiki David Enagnon – 4 meciuri	Ngezana Siyabonga – 18 meciuri, o pasă decisivă
Popescu Mihai Cristian – 16 meciuri, un gol	Crețu Valentin Iulian – 23 meciuri, 3 pase decisive
Chiricheș Vlad Iulian – 12 meciuri	Dawa Joyskim Aurélien – 10 meciuri, o pasă decisivă
Cercel Ionuț Darius – 10 meciuri	Lourenço Duarte André – 13 meciuri
MIJLOCAȘI	Alhassan Baba – 26 meciuri, două pase decisive
Olaru Darius Dumitru – 34 meciuri, 10 goluri, 6 pase decisive	Toma Mihai Vlăduț – 25 meciuri
Lixandru Mihai Daniel – 30 meciuri, 4 goluri, două pase decisive	Edjouma Malcom Syllas – 9 meciuri, un gol
Șut Adrian Gheorghe – 15 meciuri, un gol, o pasă decisivă	Moreira Fernandes João Paulo – 14 meciuri, un gol
Ștefănescu Marius – un meci	Arad Ofri – 5 meciuri
Cisotti Juri – 36 meciuri, 5 goluri, o pasă decisivă	Popa David Andronic – 5 meciuri
Perianu Ovidiu Ioan – un meci	Panait Andrei Daniel – un meci
ATACANȚI	Popescu Octavian George – 26 meciuri, un gol, două pase decisive
Tănase Florin Lucian – 36 meciuri, 15 goluri, 8 pase decisive	Bîrligea Daniel George – 27 meciuri, 7 goluri, o pasă decisivă
Miculescu David Raul – 31 meciuri, 6 goluri, două pase decisive	Alibec Denis – 7 meciuri
Politic Dennis-Dorian – 9 meciuri, un gol	Thiam Mamadou Khady – 27 meciuri, 3 goluri, o pasă decisivă
Stoian Alexandru Constantin – 22 meciuri, 4 goluri	Colibășanu Denis Andrei – un meci
Gheorghiuță Andrei Cosmin – două meciuri	Avram David – un meci
ANTRENOR	
Pintilii Mihai & Charalambous Elias – 30 meciuri, 13 victorii, 7 egaluri, 10 înfrângeri	Filip Lucian Ionuț – 4 meciuri, o victorie, un egal, două înfrângeri
Rădoi Mirel Matei – 5 meciuri, 3 victorii, un egal, o înfrângere	Baciu Marius Achim – pentru meciurile de baraj

FEATURE

SUPERLIGA

Oțelul, echipa spectacol

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

Oțelul Galați a terminat pe poziția a noua a clasamentului general în sezonul 2025 – 2026 al **SuperLigii României** și treia din play-out. Echipa de la malul Dunării și-a încântat în multe rânduri suporterii prin fotbalul frumos practicat, dar subțirimea lotului nu i-a permis să viseze mai departe.

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniste vă prezintă lista completă a celor care au evoluat pentru echipa gălățeană în acest sezon competițional.

PORTARI	
Dur-Bozoancă Cosmin Andrei – 35 meciuri	Popescu Iustin Alin – 5 meciuri
APĂRĂTORI	
Zhelev Milen – 37 meciuri, un gol	Wagatsuma Ferreira 'Kazu' - 21 meciuri, un gol
'NE' Cunha Lopes Manuel Alberto – 21 meciuri, un gol	Neicu Dan Emilian – 4 meciuri
Bonilla Tovar Julián Andres – două meciuri	Iacob Paul Alexandru – 28 meciuri, două goluri
Rus Silviu Andrei – 9 meciuri	Buchanelli Holz Conrado – 29 meciuri, 8 goluri
MIJLOCAȘI	
Santos Lameira João Pedro – 34 meciuri, 4 goluri, 3 pase decisive	Neicu Dan Cristian – 9 meciuri, un gol
Živulić Diego - 34 meciuri	Bordun Denis Marian – 24 meciuri, 3 goluri, o pasă decisivă
Trif Răzvan Alin – 4 meciuri	Moreira Fernandes João Paulo – 20 meciuri, un gol, 3 pase decisive
Bană Ștefan Daniel – 29 meciuri, 4 goluri, 3 pase decisive	Nuno Fernandes Ferreira Pedro – 24 meciuri, 7 goluri, 3 pase decisive
Bicfalvi Erik Cosmin – 4 meciuri	Chira Mihai Octavian Cristian – 12 meciuri
Ciobanu Virgil Andrei – 34 meciuri, 4 goluri, două pase decisive	Pinto de Almeida Paz Bruno – 16 meciuri
Frunză Matei – 7 meciuri	Aftene Dragoș Andrei – un meci
ATACANȚI	
Pinto Lopes André "Andrézinho" – 39 meciuri, 4 goluri, 4 pase decisive	Sandu Daniel – 16 meciuri
Fernandes Fábio PATRICK – 39 meciuri, 7 goluri, 4 pase decisive	Debeljuh Gabriel – 15 meciuri, o pasă decisivă
'Paulinho' Pereira Araújo - 20 meciuri, 7 goluri, două pase decisive	Luan de Campos Cristiano da Silva - 10 meciuri, un gol, o pasă decisivă
ANTRENOR	
Balint László – 31 meciuri, 11 victorii, 8 egaluri, 12 înfrângeri	Tomas Stjepan – 8 meciuri, 4 victorii, două egaluri, două înfrângeri

SUPERLIGA

CRONICĂ

Pe Atlantic cu clasa a III-a (3)

Material realizat de **Marius Mitran**

Vaporul era uriaș. Rudy Wetzer coborâse primul scările de piatră care duceau din parcul hotelului spre port. De acolo văzuse panorama gigantică a transatlanticului și se oprise o clipă. Freddy Fieraru, puștiul expediției, care până atunci îl urmărea la doi pași, înțepenise și el. La 22 de ani nu văzuse multe în viață, dar la așa ceva nu se imaginase vreodată martor. Iar în câteva minute trebuia să urce la bord! El, Jean Lăpușneanu, care-l lovea ușor cu valiza peste genunchi, „fii atent, Freddy!”, Rudy celălalt, Bürger... Toți. S-au strâns până la urmă pe chei, în buză. Octav Luchide i-a luat după umeri, le-a dat biletele de îmbarcare, i-a bătut părintește pe spate. „Hai, dragilor! Să știți că arătați foarte bine!” Nimănui nu-i păsa însă cum i se potrivea cravata la costum. De sus, de pe puntea de clasa a doua (era, de fapt, a treia, pentru că primele erau Lux și, evident, a-ntâia), au mai privit o dată Genova, hotelul unde rămăseseră noaptea trecută, albă, cu ochii-n tavan – „unde mergem noi, nea Octave?” – și gata!

„Conte Verde” era cu adevărat gigantic. De sus, Genova devenea tot mai mică, tot mai îndepărtată, iar apa de sub ei tot mai înspăimântătoare, albastră cu gulere

albe, o mie. Li se spusese că vor opri la Villefranche, pe coastă, pentru a-i primi la bord și pe francezii lui Jules Rimet și, într-adevăr, în câteva ore acostaseră la Villefranche-sur-Mer, un orașel, mai degrabă o comună, port la Mediterană în Provence, departamentul Alpes-Maritimes, foarte aproape de Nisa. Parcă se vedeau luminile de la Hotel Negresco, despre care Costică Rădulescu începuse să le vorbească încă de la plecarea din Liguria.

Din Franța au ajuns în Catalunia, la Barcelona, iarăși câteva ore. Nu era mult, dar aventura abia începea! De acolo, de la Barcelona s-a îmbarcat naționala Belgiei; erau trei selecționate de-acum la bordul „Contelui”.

...Când au depășit stânca Gibraltarului, ca-n romanele de aventuri din colecția „submarinului Dox”, erau toate cele trei echipe sus, pe puntea cea mare. Ei, strânși în jurul lui Rudy Wetzer, tremurau. Francezii, mai vorbăreți, păreau a trăi o călătorie oarecare. Belgienii, și ei tăcuți, ca și noi. În față era Atlanticul, pentru multe zile și nopți de plutit pe el de-acum, până când vor vedea primele lumini, altele, cele din Golful Plata, la Montevideo...

Brusc, pe „Conte Verde” s-a făcut frig. Și deși era sfârșit de iunie, s-au gândit că e, totuși, prea mult. Că e prea departe. Că sunt prea mici pentru o aventură atât de mare. Era frig și era și noapte!... Strânși lângă o barcă de salvare pe care scria frumos, cu albastru pe alb, litere furate din ocean, „Conte Verde”, băieții au preferat să tremure decât să intre la cabine. Atlanticul, sub ei, urla cu fălcile strânse. Nici ei nu scoteau o vorbă, cu dinții la fel de încheștați. Cineva, nu se mai știe cine, le spusese că așa, doar așa, vor trece prima noapte pe Atlantic, împreună și în tăcere. Și chiar dacă ai fi vorbit, oricum era degeaba, nimeni nu te-ar fi auzit, zbaterea apei de sub vapor te-acoperea pe de-a-ntregul.

Pe urmă s-au obișnuit cât de cât și au tot încercat să se miște acolo, pe „Conte”. „Azi am avut antrenament tare de tot. Am făcut și mișcare cu mingea. Raffinsky a scăpat una peste bord. S-a făcut roșu de

ciudă. A vrut să se arunce – fără glumă – după ea. Credea că e încă pe Bega.”, scria Rudy Wetzler în jurnalul acelor zile.

În unele seri coborau la sala unde se țineau baluri. Se distrau, amestecându-se printre italieni, francezi, ruși, polonezi, nemți, lituanieni, mai înstăriți sau mai amărâți, cu toții sperând că dincolo de ocean, în America, lumea va fi mai bună, mai primitoare, iar viața – alta, nu amară ca fierea, cum era acasă...

Uneori se mai întâlneau pe punte cu Jules Rimet care, se zice, ținea sub cheie, în valiză, trofeul care avea să-i răsplătească pe învingătorii din Uruguay. Urcase și el tot la Villefranche-sur-Mer, odată cu ai lui, francezii. Belgienii, urcați la bord din Barcelona, erau mai greu de văzut, iar iugoslavii nu aleseseră „Conte Verde”, ci „Florida”, un transatlantic pe care îl „abordaseră” din Marsilia.

Tot din Villefranche-sur-Mer urcaseră și arbitrii Thomas Balway și Henri Christophe, iar din Barcelona, odată cu belgienii, și cel mai mare arbitru al acelor vremuri, John Langenus.

...Când au trecut Ecuatorul, cu toții erau sus, pe puntea cea mare, de la „economică”. Acela era botezul! „Ce botez, nea Rudy?” „Botezul marinarilor adevărați, așa se zice că e când treci Ecuatorul!” „Vezi bine, Rudy, că așa e.” Vorbea Luchide. „Dar eu vă trec pe voi Ecuatorul, Freddy, ca să nu mai întrebi așa, prosteste, ca fotbaliști adevărați, nu ca marinari... Deși, de când stăm pe barca asta... oți fi învățat și marinărie... Numai să nu fi uitat fotbalul!”

Nu-l uitaseră. Nici ei, nici francezii și nici belgienii. Se antrenau cu rândul la sala de gimnastică, pentru că sus, pe punte... Ei încercaseră și sus, dar în dimineața când ieșiseră, toți cincisprezece, pe punte, în tricouri și chiloți lungi, „la încălzire”, cineva l-a chemat pe căpitan. Măicuțele Ordinului Sfântul Francisc se scandalizaseră, cică, văzând o linie de bărbați îmbrăcați așa... care alergau. Așa că își mai pasau mingea pe-nserat, la pupa, undeva, cât să n-o uite. Așa au și scăpat-o de era Raffinsky să sară după ea...

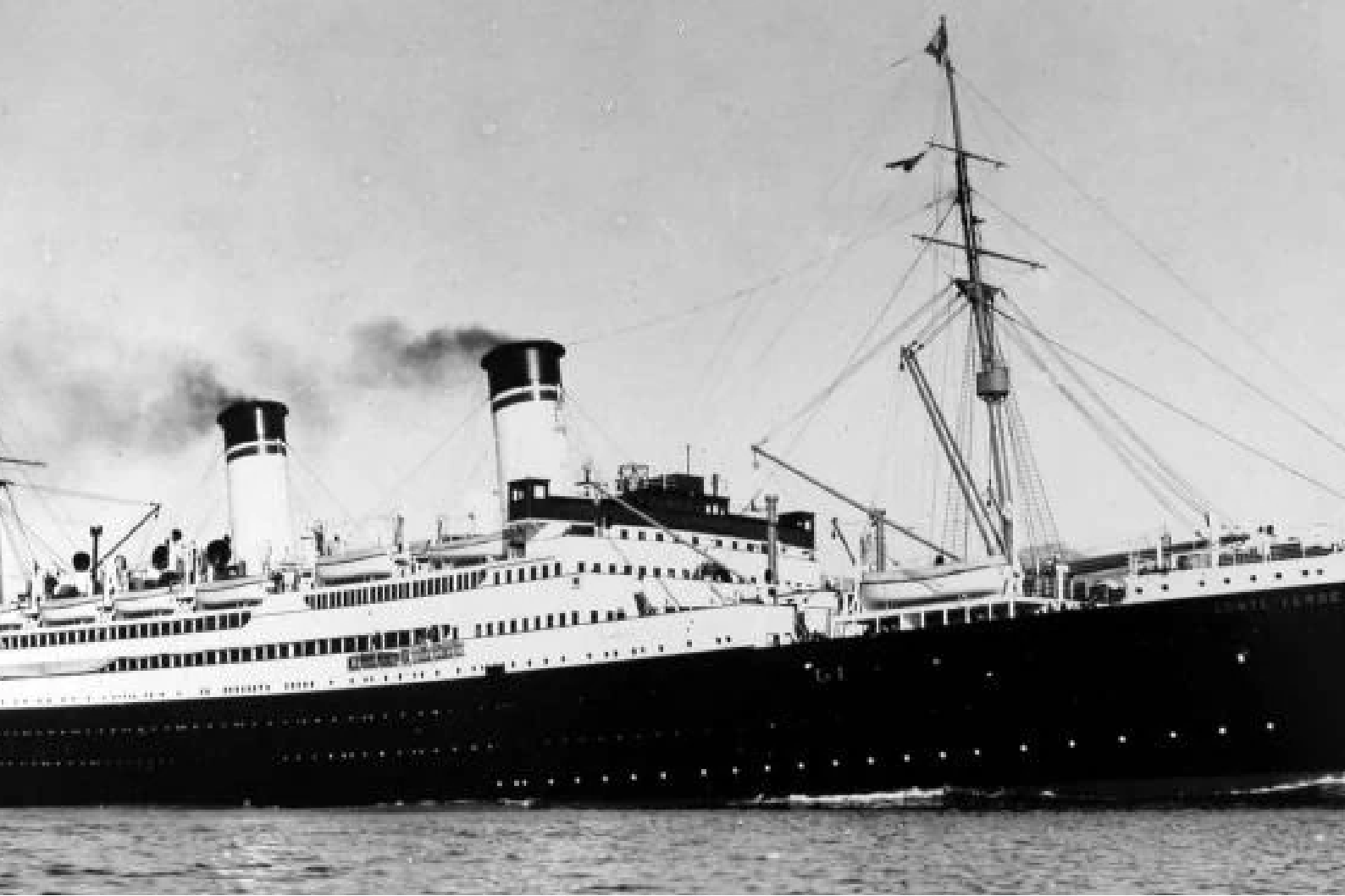
N-a fost nevoie. Până la urmă, deși era tot mai frig (după Ecuator, în Sud, era încă și mai și), tot mai greu, au zărit luminile care să le vestească pământul,

sfârșitul călătoriei de la capătul nopții. Nu era Montevideo, cum credeau, ci Rio. Ajunseseră la Rio de Janeiro, de unde s-au urcat și brazilienii. Dar nu mai era mult! Tocmai de aceea, într-una din ultimele zile pe punte, Jules Rimet, se zice, și-a luat fetița de mână și a intrat în cabina căpitanului: „Comandante, i-a zis francezul, acest vapor va fi mereu amintit pentru un singur lucru: a fost vaporul primului campionat mondial de fotbal. Bonjour et bon voyage, monsieur!”

(Și așa a fost. Apartținând companiei maritime Lloyd Sabaudo, ancorat în portul Genova, „Conte Verde” a continuat să străbată mările și oceanele lumii. La un moment dat China era destinația favorită, până ce genovezii l-au transformat în navă de război și, temându-se să nu fie torpilat de japonezi sau confiscat de aceștia, în anii celui de-Al Doilea Război Mondial, l-au botezat „Kotobushi Maru”. Vaporul a fost scufundat însă în 1944 de un raid al aviației americane, o escadrilă de 6 nemiloase B-24...)

...Cu câteva zile înainte de a se fi încheiat călătoria, o veste proastă i-a lovit pe toți, pentru că deveniseră, ei, oamenii Cupei Mondiale, o familie. Soția arbitrilor Thomas Balway murise și telegrama îl anunțase asta acolo, pe ocean. Jules Rimet și-a prezentat condoleanțele și chiar i-a spus lui monsieur Balway că se poate întoarce, nu e cazul să mai vină să arbitreze. Arbitrul însă a rămas alături de ei, fino al fine.

Pe 2 iulie sau pe 3 iulie (alte surse spun că pe... 5 iulie), „Conte Verde” a ajuns în sfârșit la capătul cursei. De data asta, ceea ce vedeau erau chiar luminile din Montevideo. Portughezul care-l văzuse primul, din Lumea Veche, cu sute de ani în urmă, ar fi strigat „Monte vide eu” atunci când se apropiase cu nava sa și văzuse colina din estuarul La Plata. „Monte vide eu” – am văzut muntele! Pregătindu-se să coboare, după aproape trei săptămâni de drum, tricolorii urmau să vadă și ei nu muntele, ci Mondialul. Ba chiar să participe la aventura nașterii lui. Peste două-trei zile era tragerea la sorți a grupelor. „Oare cu cine vom juca, băieți?” Nici nu se mai știe cine a întrebat asta. Monte vide eu!

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

